

lægges paa Vægtskaalen — ja paa den fineste Guld-vægt, og det er vor *Omtale* af vore Venner og Me-uingsfæller. Hvor tidt undergraves ikke et Menneskes Liv og Rygte fuldstændig ved ubetænksom og letsin-dig Tale. I den Henseende staar Mændene langt over os. Vi forøger det onde i Verden derved, — Sladder er som en Lavine der ruller ned ad Bjærget og knu-ser maaske netop det, vi helst vilde have fredet om.

Men det er den store Ulykke ved Fattigdom, at man bliver karrig over for sin Næste, man er selv fattig paa Glæde, og saa har man ikke Raad til at unde andre den.

Jeg talte en Gang med en Husmandskone, der stod og saa Folk køre til Møde. Da hun saa, at Gaard-mandskonen kørte stolt afsted, rørte det hende ikke, men da fattige Maren kom kørende med de venlige Forpagterfolk, da blev hun rasende, »sikken en! er hun ogsaa kommen op at age?« — og skældte dygtig ud. Hun kunde ikke taale, at en af hendes egne Standsfæller var naaet frem for hende. — Lad os dog glæde os, om og vore egne naar frem, og elske Lig-hedsprincippet saa højt, at Fællesskabsfølelsen kan blive levende hos os, saaledes, at vi skjuler hinandens Fejl og glæder os ved hinandens Fremgang. Og hvis der er noget, som vi ikke synes er rigtigt, da ikke at sige det *om* hinanden, men *til* hinanden, og det er det Neta Larsen har gjort til mig, og derfor skal hun have Tak.

Johanne Meyer.

Kvindesagen i Provinserne.

Ved Høstmødet i Højskolehjemmet i Varde i Oktober d. A. talte Fru *Luplau* om Kvindelig Frem-skridtsforening og dens Opgaver, samt anbefalede For-eningens Organ »Hvad vi vil«. — I hjærtelige, be-vægede Ord bragte hun til Slutning Kvindesagens Venner i Varde og Omegn en Tak for den Støtte, de havde ydet hende under hendes ofte miskendte Ar-bejde for denne Sag; hun nærede den Forvisning, at Sagen omfattedes med saa megen Interesse der, at den ikke vilde dø hen, fordi hun rejste bort fra Egnen.

Fru Luplau har nu forladt Varde, hvor hun i en Aarrække har arbejdet for Kvindesagen, og har taget fast Ophold i København, hvor hun fortsætter sin ihærdige Virksomhed for de Opgaver, som Kv. Fr. har sat sig som Formaal.

Slutningen af en amerikansk Prædiken.

»Jeg tror, at alle Ting stræber mod Udvikling til det bedre. Jeg vil hjælpe denne Udvikling frem. Jeg vil kaste mig selv i Fremgangens Strøm. Jeg vil sige: »Dette er Meningen med, at jeg er her, at Mennesker kan blive bedre og lykkeligere fordi jeg er her.« Denne Mission vil jeg søge at fuldbyrde og aldrig være søgstelig for, hvad der skal blive af mig. Jeg vil intet haabe uden det at være nyttig, og intet frygte uden det at være unyt-tig. At være nyttig, er Himlen, at være unyttig, er Helvede. Hav altid Mod til at sige, at I ikke ved det, som I ikke ved. Bliv aldrig trøstesløse, kære Venner. Hav altid Mod til at tro bare, hvad I har Grund til at tro. Hav altid Mod til at gøre eders Pligt. Da vil I lære Gud at kende, nyde Himlen og und-gaa Helvede i den sande Betydning af Ordet.«

Selskabelige Sammenkomster.

(Se omstaaende Annonce.)

»Det er saa yndigt at følges ad for dem, der gerne vil sammen være«. Disse Ord ere brugte om et af de inderligste Forhold i Livet, som forbinder Mennesker — om Ægteskabet. — Men der er et Menneskekærlighedens Syn, som i sit varme Hjærte omslutter alle Guds Skabninger med Sympathi og Velvillie og som i følge dette Livssyn ser en Broder og Søster i hvert Menneske enten det færdes i Højen-loftssale eller gaar i Pjalter paa Gaden og tigger Fø-den. Og naar nu de ovennævnte Sammenkomster blive til Virkelighed, saa er det ovenanførte Synspunkter der har avlet dem. Det har været vor Tanke, at naar man kommer sammen fra forskellige Samfundslag til Selskabelighed, saa vilde det Svælg, som Samfunds-vedtægterne har gravet mellem dem, fyldes, saa vilde vi komme til at erfare, at vi alle ere lige, om end Opdragelse, Tankesæt og Vaner ere forskellige, og netop ved at aabne vore Hjærter for hinanden i Sel-skabslivet, ville vi komme hinanden nærmere, saa at alle de vrang Begreber, som vi gensidig have om hinanden, ville forsvinde, og deraf fremgaa et Sam-fundsliv, som kan have værdifulde Følger. Vi ind-byde saaledes alle til at komme, Mænd saa vel som Kvinder, med Løftet om, at blive modtaget med Ven-lighed og Glæde. Vi skulle gøre os Umage for at være gode Værter, — men vi vil dog minde om, at skal man mere sig i Selskab, maa man selv bringe Villien med til at mere sig, man maa selv give sit Bidrag til Underholdningen. Lad os saa alle give hvad vi kan, saa skal nok Glæden komme, saa vi kunne sige: »Det er saa yndigt at følges ad for dem, som gerne vil »lige« være.

L. L.

Glæd Børnene.

Kvindelig Fagforening i Herreskræderfaget agter i Aar lige som de foregaaende Aar, at afholde en Jule-fest for Børn i Rømersgade 22, 3die Januar 1889, med Juletræ og varm Mad, samt Uddeling af nyttige Gaver til Børn.

De Bidragydende, som i Fjor stillede sig velvillige over for Sagen, haabe vi ogsaa i Aar vil hjælpe til, at saa mange som mulig af Arbejdernes Børn kan faa en glad Aften. Bidrag bedes sendte til *Olivia Ankersen* Rosengade 2.² og til Bladet »Hvad vi vil«.

Meddelelse.

Klager over Uregelmæssigheder i Forsendelsen af »Hvad vi vil« bedes indleveret paa det Posthus, hvor Bladet er bestilt, det er forpligtet til at skaffe de manglende Exemplarer. Hvis Bladet ikke er bestilt paa Posthuset, bedes Klagerne sendte til Expeditionen, *Anna Nielsen*, Blegdamsvej 58, 2 S. Ø.